

Sygn. akt II CSK 429/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa [...] Bank [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko S. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu – w interesie publicznym – ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż strona skarżąca powołała się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to nie przedstawiła argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o istnieniu obecnie potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanych przepisów art. 65 ust. 1 i art. 69 u.k.w.h. w zw. z art. 777 § 1 pkt 6 k.p.c.

Tymczasem w judykaturze została już przesądzona możliwość wytoczenia przez wierzyciela hipotecznego powództwa o świadczenie, skierowanego przeciwko dłużnikowi hipotecznemu nie będącemu dłużnikiem osobistym, celem umożliwienia wierzycielowi prowadzenia egzekucji z obciążonej nieruchomości (v. wyroki SN: z dnia 16 lipca 2003 r. V CK 19/02, niepubl.; z dnia 25 sierpnia 2004 r., IV CK 606/03).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013, poz. 490).